

РЕШЕНИЕ

№ 3063

гр. София, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 142 СЪСТАВ, в публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ Г. НИКОЛОВА

при участието на секретаря ДАЙАНА АНТ. АНТОВА
като разгледа докладваното от СИЛВИЯ Г. НИКОЛОВА Гражданско дело № 20211110134762 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по подадена искова молба от Д. Г. Я. с ЕГН:*****, с адрес: гр. София, №147 представлявана от адв.С. И. Х. срещу З. С..... Й. с ЕГН: *****, с адрес: гр. София, Ж.К. ,,....., с която се иска осъждане на З. С..... Й. с ЕГН: ***** - да заплати на Д. Г. Я. с ЕГН:***** сумата от 7 344 лева, представляваща обезщетение за ползване на собствения на ищцата 1/2 ид.ч. от правото на собственост върху АПАРТАМЕНТ 56, находящ се в гр. София, район Люлин, ж к. Люлин в жилищна сграда — Блок №984, вх. В, ет. 1 имот, за периода от 23.05.2018 г. до 23.05.2021 г., ведно със законовата лихва, считано от датата на предявяване на настоящия иск до пълното ѝ изплащане , както да заплати всички направени от ищцата разноски по делото .Към исковата молба са представени писмени документи, които се иска да бъдат приети като доказателства по делото.

С разпореждане от 07.09.2021 г., съдията докладчик след като е извършил

проверка за редовност на исковата молба - чл.129 от ГПК и допустимостта на предявения с нея иск, в съответствие е чл.130 от ГПК и на основание чл. 131 от ГПК е постановил препис от исковата молба и доказателствата към нея да

се изпратят на ответницата, с указание, че в едномесечен срок може да подаде писмен отговор, отговарящ на изискванията на чл.131. ал.2 от ГПК.

Изпратеното съобщение до ответната страна е връчено на страната на 25.10.2021г. чрез пълнолетен член на домакинството, като по делото не е постъпил писмен отговор.

Ищцата обосновава претенцията си с твърденията, че тя и ответникът Й. са съсобственици при равни права на процесния апартамент, но последната ползва еднолично апартамента находящ се на адрес: находящ се в гр.София,, поради което тя е била лишена от възможността да го ползва и затова в нейна полза е възникнало вземане за обезщетение по чл.31, ал.2 ЗС, което ответникът отказва да й изплати.

В разпоредително закрито заседание с Определение от 14.01.2022г., като писмени доказателства бяха приети представените ведно с исковата молба такива, приета е и нотариална покана, връчена на ответника на 09.07.2013г.

В съдебното заседание от 10.11.2022г. , ответницата признава изцяло предявения срещу нея иск , и претендиран размер съобразно посочения средно месечен пазарен наем от 204 лева.Твърди се, че по отношение на представените с исковата молба документи не възразява да бъдат приети като писмени доказателства. Изразява становище по доказателствените искания на ищеца за приемане на писмените доказателства, като не възразява да бъдат приети към доказателствения материал по делото.

Настоящият състав, преценявайки събраните по делото доказателства и доводите на страните по реда на чл.12 и чл.235 от ГПК, приема за установено следното:

В съдебно заседание ищеца редовно призован, не се явява, представлява се от процесуален представител, който поддържа молбата и иска да се постанови съдебен акт с който да се осъди ответницата да заплати на ищцата Д. Г. Я. с ЕГН ***** сумата от 7 344 лв., представляваща обезщетение за времето, през което Д. Я. е била лишена от правото да ползва съсобствения между страните имот, находящ се в гр.София,, в размер на 1/2 част от пазарния наем за имота, относно периода от 23.05.2018г. до 23.05.2021г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 16.06.2021г. до окончателното изплащане на задължението. С оглед изразената позиция на

ответната страна в проведеното едно съдебно заседание по делото – признание на иска от страна на ответника, и по искане на ищеца, на основание чл. 237 от ГПК за постановяване на решение при признание на иска, а именно когато ответникът признае иска, по искане на ищеца съдът прекратява съдебното дирене и се произнася с решение, съобразно признанието на иска.

СЪДЪТ намира, че са налице условията за постановяване на съдебно решение по реда на чл. 237, ал. 1 от ГПК - при признание на иска, а именно:

В проведеното открито съдебно заседание на 10.11.2022 г. ответника, чрез пълномощника си, изрично е заявил становище, че признава исковата претенция, а ищеца, чрез процесуалния си представител е направил искане за постановяване на решение съобразно признанието.

Признатото право не противоречи на закона и добрите нрави, и касае право, с което всяка от страните може да се разпорежда.

С оглед горното, съдът намира, че са налице предпоставките на чл.237, ал.1 от ГПК, поради което и иска, предмет на настоящото производство следва да бъде уважен така, както е предявен , като се осъди ответницата З. С..... Й. с ЕГН ***** , с адрес: гр. София, Ж.К. „.....“, да заплати на ищцата Д. Г. Я. с ЕГН ***** сумата от 7 344 лв., представляваща обезщетение за времето, през което Д. Я. е била лишена от правото да ползва съсобствения между страните имот, находящ се в гр.София,, в размер на 1/2 част от пазарния наем за имота, относно периода от 23.05.2018г. до 23.05.2021г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 16.06.2021г. до окончателното изплащане на задължението, и което решение се основава на признание на иска.

Не уважава стореното от ответницата възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение в размер на 1000 лева , доколкото същото дори е под предвидения минимален размер предвиден в Наредба за минималните адвокатските възнаграждения, изменена с „Държавен вестник“, бр. 88/04.11.2022 г., е обнародвана Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, влязла в сила от 08.11.2022 г., под обхвата на действие попада сключения договор за правна помощ и съдействие с процесуалния представител /л.49/ и който е от дата 09.11.22г.Предвид изложеното ответницата следва да бъде осъдена да заплати сторените от ищцата разноски,

доколкото съдебната практика по този въпрос е едностранна, че при определяне и присъждане на възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗАдв и при намаляване на подлежащо на присъждане адвокатско възнаграждение поради прекомерност по реда на чл.78, ал.5 от ГПК, съдът е обвързан от предвидените в Наредбата минимални размери/ Определение № 28 от 21.01.2022 г. на ВКС, ТК, II отделение по ч.т.д.№2347 по описа за 2021 г./Воден от гореизложените съображения и на основание чл. 31 ал. 2 от ЗС и чл.237, ал.1 от ГПК, при условията на признание на иска, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА З. С..... Й. с ЕГН ***** да заплати на Д. Г. Я. с ЕГН ***** сумата от 7 344 лв., представляваща обезщетение за времето, през което Д. Я. е била лишена от правото да ползва съсобствения между страните имот, находящ се в гр.София,, в размер на 1/2 част от пазарния наем за имота, относно периода от 23.05.2018г. до 23.05.2021г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 16.06.2021г. до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА З. С..... Й. с ЕГН ***** да заплати на Д. Г. Я. с ЕГН ***** сумата от 1293,76 лв., представляваща разноски по делото.

На основание чл.259, ал.1 от ГПК, Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд , в двуседмичен срок от връчването му на страните.

На основание чл.7, ал.2 от ГПК копие от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____